

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BISTRIȚA NĂSĂUD
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. /112/2009

SENTINȚĂ CIVILĂ NR. 88/CA/2010

Ședința publică din data de 16 Martie 2010

Tribunalul format din:

PREȘEDINTE :

GREFIER :

Pe rol fiind pronunțarea hotărârii în acțiunea în contencios administrativ, formulată de reclamant SC. SRL împotriva pârâți DGFP BN și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BISTRIȚA, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

Cauza s-a judecat în fond la data de 9 martie 2010, concluziile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, iar concluziile scrise s-au atașat la dosarul cauzei și fac parte integrantă din hotărâre.

TRIBUNALUL

Deliberând, constată:

Prin acțiunea în contencios administrativ fiscal înregistrată în doarul cu nr.de mai sus, reclamanta SC SRL Bistrița a chemat în judecată pe pârâtele: DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BISTRIȚA-NĂSĂUD și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BISTRIȚA, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună anularea parțială a Deciziei nr. /10.07.2000 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud (DGFP B.N.) – Biroul de soluționare a contestațiilor în dosarul nr. /2009 și pe cale de consecință: să dispună anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. /27.01.2009 emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița (AFP Bistrița)-Activitatea de control; anularea parțială a Deciziei privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /26.01.2009 și anularea parțială a Raportului de inspecție fiscală generală înregistrat la AFP Bistrița - A.I.F. sub nr. 30.01.2009, privind impozitul pe profit stabilit suplimentar la plată în sumă de lei, ca nelegale și netemeinice .

În motivarea acțiunii, reclamanta arată următoarele:

Prin decizia de impunere în discuție s-a stabilit în sarcina reclamantei obligații suplimentare de plată, după cum urmează: taxa pe valoare adăugată lunar în sumă de lei; majorări de întârziere în sumă de lei; impozit pe profit în sumă de lei, și majorări de întârziere în sumă de lei și în baza art.205 alin.1 Cod procedură fiscală a formulat contestație pe cale administrativă, referitor la partea privind baza impozabilă stabilită suplimentar pentru impozitul pe profit, impozitul pe profit suplimentar de plată și majorările aferente (contestată suma de lei) .

AFP Bistrița a început procedura de executare silită pentru decizia de impunere

nr. /112/2009 al Tribunalului Bistrița-Năsăud, i s-a admis cererea de suspendare și pe cale de consecință s-a dispus suspendarea executării deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare în sumă de lei, până la soluționarea pe fond a contestației depusă împotriva aceleiași decizii la organul emitent sub nr. /26 februarie 2009, iar la data de 10.07.2009 D.G.F.P. B-N a pronunțat în dos.nr. /2009, Decizia nr. , prin care a desființat parțial măsurile cuprinse în Decizia de impunere nr. /27.01.2009 cu privire la impozitul pe profit în sumă de lei și a dispus refacerea controlului, însă a respins ca neîntemeiată contestația în privința sumei de lei, reprezentând impozit pe profit și pe cale de consecință a menționat în parte decizia de impunere contestată. De asemenea, au fost deființate în totalitate măsurile referitoare la majorările de întârziere de lei, impunându-le organelor fiscale să recalculeze și să stabilească suma accesoriilor aferente impozitului pe profit respinse sau desființate cu respectarea prevederilor art.216 alin.3 Cod procedură fiscală.

În cuprinsul Deciziei nr. /10.07.2009, organul de soluționare a contestației a reținut că reclamanta datorează suma de lei reprezentând impozit pe profit, însă în opinia sa nu datorează această sumă pentru următoarele considerente:

- prin factura nr. /21.06.2006, SC SRL a stornat integral factura inițială nr. /19.04.2005 emisă de același client pentru că serviciile facturate cu factura inițială nu s-au realizat, în final colaborarea între cele două societăți nemaiavând loc;

- din Procesul-verbal încheiat în 06.06.2008 de D.G.F.P. București cu ocazia efectuării unei inspecții fiscale la beneficiar, rezultă că SC SRL București nu a înregistrat în Jurnalul de cumpărături și nici în evidența contabilă pe luna aprilie 2005 nici o factură de la SC SRL, ceea ce înseamnă că SC SRL nu a beneficiat de TVA deductibil din prima factură, deoarece nu a înregistrat factura;

- având în vedere disp.art.160 alin.2 și art.138 Cod fiscal, operațiunea de stornare înregistrată în contabilitate poate fi considerată ca având document justificativ, în cazul de față factura nr. 21.06.2005 și așa cum a arătat în cadrul contestației formulate pe cale administrativă, reclamanta din eroare a anulat două exemplare ale facturii de stornare la începutul lunii ianuarie 2008;

- emiterea facturii fiscale nr. /21.06.2005 s-a realizat în condițiile legii, cuprinzând valorile înscrise cu semnul minus, aflându-se în situația existenței unei diminuări a bazei de impunere, astfel că reținerile organului de soluționare, conform cărora necomunicarea către beneficiar a documentului fiscal (factura de stornare) duce la neluarea în considerare a diminuării bazei de impunere, este eronată;

- organul de soluționare a contestației a considerat factura mai sus menționată ca nereprezentând un document de anulare a operațiunilor inițiale (anularea nu a operat fiind vizate numai două exemplare ale facturii), or, în raport de aceasta reținerile organului de control fiscal în cadrul Raportului de inspecție fiscală întregit la A.F.P. Bistrița A.I.F.sub nr. /30.01.2006, conform cărora factura s-a înregistrat eronat în evidența contabilă ca stornată, deoarece s-a efectuat în baza unei facturii anulate, vin în contradicție cu reținerile organului de soluționare;

- pe de altă parte, presupunerile organelor de control conform cărora exemplarul 1 al facturii nr. 19.04.2005 putea fi utilizat de un alt agent economic care să deducă taxa pe valoare adăugată, nu pot fi considerate ca întemeiate și exced prev. art. 6 și art.92 alin.2 lit.a și b din O.G. nr.92/2003;

- în urma operațiunii de stornare înregistrată în contabilitate de către SC

SRL, bugetul de stat nu a fost prejudiciat reclamanta având dreptul de a storna factura inițială, întrucât operațiunea economică nu s-a realizat, iar factura inițială și nici cea de a doua nu s-au înregistrat în contabilitatea clientului.

Reclamanta și-a întemeiat în drept acțiunea pe disp. art.10 din Legea nr. 554/2004, a timbrat-o cu taxă judiciară de timbru în sumă de lei și timbru judiciar în valoare de lei, iar în probațiune a depus în copie, Decizia nr. /10.07.2009 a D.G.F.P. B-N și Contestația înreg. la D.G.F.P. B-N sub nr. /26.02.2009 și a solicitat acvirarea dosarului nr. /2009 al D.G.F.P. B-N. Ulterior, reclamanta a mai depus la dosar și înscrisuri (f.54-101).

Pârâții, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Bistrița-Năsăud și Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița au formulat fiecare întâmpinare.

Prin întâmpinare (f.41-47), pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Bistrița-Năsăud, în principal a invocat, pe cale de excepție, inadmisibilitatea formulării în cadrul acțiunii a petitului de contestare a Deciziei de impunere nr. 27.01.2009, a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /6.01.2009 și a Raportului de inspecție fiscală nr. /30.01.2009, iar, în subsidiar, solicită respingerea acțiunii reclamantei, ca fiind neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

1) Cu privire la excepția inadmisibilității, trebuie reținut că în condițiile în care există pronunțată Decizia nr. /10.07.2009 cu privire la măsurile dispuse prin Decizia de impunere nr. /27.01.2009, reclamanta nu mai poate contesta decizia de impunere în fața instanței, iar cu privire la contestarea de către reclamantă a Dispoziției nr. /26.01.2009 și a Raportului de inspecție fiscală nr. /30.01.2009, reclamanta nu a parcurs procedura prealabilă prevăzută de art. 7 din Legea nr.554/2004, astfel că, în această privință acțiunea reclamantei este inadmisibilă.

În ce privește fondul cauzei, soluția de respingere de către organul administrativ-jurisdicțional a contestației formulate pe cale administrativă de atac pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit, și menținerea ca temeinică și legală a Deciziei de impunere nr. /27.01.2009 cu privire la această sumă, este o soluție corectă, deoarece operațiunea de stornare a primei facturi realizată de către reclamantă, nu putea fi realizată în condițiile în care din factura inițială lipsește exemplarul 1, care s-a demonstrat că nu a ajuns la beneficiarul înscris în aceasta.

Pentru a conluziona și a dispune în sensul celor de mai sus, organul jurisdicțional a supus analizei dacă raportat la starea de fapt reținută de către organul de inspecție, factura fiscală care a generat litigiul referitor la baza de impunere (și TVA), putea fi considerată ca fiind stornată, în condițiile în care toate cele trei exemplarele facturii prin care se stornează operațiunea economică se găsesc la cotorul facturierului, având însă mențiunea „anulat” pe exemplarul albastru și verde, iar pentru clarificarea acestui aspect s-a avut în vedere incidența dispozițiilor art.160 alin.1 și 2 din Legea nr.571/2003, or, aceste prevederi legale impun în mod imperativ, precis și limitativ procedurile obligatorii de urmat pentru corectarea informațiilor înscrise eronat în facturile fiscale.

Astfel, reclamanta-contestatoare trebuia să urmeze calea stipulată prin disp. art. 160 alin.2 Cod fiscal pentru anularea și corectarea facturii, aflându-se în situația prevăzută la art.138 lit.a din cod, referitor la ajustarea bazei de impunere, în ipoteza

în care factura fiscală a fost emisă, iar ulterior operațiunea a fost anulată înainte de prestarea serviciilor, sens în care, pentru a-și putea diminua baza de impunere, trebuia să emită un nou document (în speță, factură fiscală) cu valorile înscrise cu semnul minus, document ce urma să fie transmis și beneficiarului, or, reclamanta a ignorat dispozițiile legale cu privire la corectarea informațiilor înscrise eronat în facturile fiscale, și astfel, operațiunea de stornare înregistrată în contabilitate de către reclamantă nu poate fi considerată ca având la bază un document justificativ, așa cum prevăd dispozițiile art.6 alin.1 din Legea nr.82/1991.

La rândul său și pârâta ~~Administrația~~ **Administrația Finanelor Publice a municipiului Bistrița**, prin întâmpinarea (f.103-106), solicită respingerea acțiunii reclamantei, arătând, în esență, aceleași împrejurări de fapt și de drept invocat în întâmpinarea pârâtei D.G.F.P. B-N referitoare la fondul cauzei, respectiv că reclamanta nu s-a conformat prevederilor legale imperative ale art.160 alin.1 și 2 din Legea nr.571/2003 și astfel, factura nr. /21.06.2005 nu reprezintă nici document de stornare și nici document de anulare a operațiunilor inițiale.

Prin Notele de ședință (f.165-167), reclamanta SC SRL răspunde la întâmpinarea pârâtei D.G.F.P. Bistrița-Năsăud, în sensul că solicită respingerea excepției inadmisibilității, ca neîntemeiată, arătând că actele atacate sunt acte administrativ fiscale, prin care s-au stabilit obligații fiscale și instanța trebuie să se pronunțe asupra lor, în condițiile în care împotriva acestora a fost formulată contestație, ce a fost soluționată din Decizia nr. /10.076.2009, iar în ce privește obligativitatea recursului administrativ prealabil, reclamanta a îndeplinit procedura prealabilă prevăzută de art.7 din Legea nr.554/2004, în sensul că a atacat actele administrativ fiscale prin contestația administrativă (art.205 alin.1 Cod procedură fiscală) și chiar și în condițiile în care contestația ar fi fost introdusă direct la D.G.F.P. B-N, nu s-ar fi putut reține că nu ar fi existat îndeplinită procedura prealabilă întrucât, așa cum rezultă din disp.art.7 al Legii nr.554/2004, articol menționat chiar de pârâtă, plângerea se poate adresa în egală măsură organului ierarhic superior dacă acesta există, iar pe de altă parte, conform art.207 alin.3 Cod procedură fiscală, contestația adresată unui organ fiscal necompetent va fi înaintată organului competent pentru soluționare.

Analizând mai întâi, conform art.137 alin.1 Cod procedură civilă, excepția inadmisibilității formulării în cadrul acțiunii a petiției de contestare de Decizie de impunere nr. /27.01.2009, a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /26.01.2009 și a Raportului de inspecție fiscală nr. /30.01.2009, ridicată prin întâmpinare (f.41-47) de pârâta Direcția Generală a Finanelor Publice a județului Bistrița-Năsăud, tribunalul a apreciat-o ca fiind neîntemeiată, respingând-o ca atare, pentru următoarele considerente:

Atâta timp cât actele mai sus menționate sunt acte administrativ fiscale (prin ele stabilindu-se obligații fiscale și alte măsuri, aceasta de către organele fiscale), a căror legalitate a fost analizată la emiterea Deciziei nr. /10.07.2009 a D.G.F.P. B-N – Biroul de soluționare a contestațiilor (f.9-23) a cărei anulare parțială se cere prin acțiunea introductivă a reclamantei, atacarea lor în contencios administrativ fiscal este posibilă în mod legal, în măsura în care reclamanta le consideră nelegale și netemeinice, astfel că susținerea pârâtei conform căreia, actele nu pot fi atacate prin acțiunea promovată în fața instanței, este neîntemeiată. De altfel, dacă nu s-ar proceda în această manieră s-ar putea ajunge la situații de neînțeleș, respectiv ca o decizie

privind soluționarea unei contestații să fie anulată de către instanța de judecată, iar actele administrativ fiscale ce au stat la baza emiterii deciziei, să rămână în ființă, ceea ce în mod legal nu este posibil.

În condițiile în care, prin Contestația formulată de reclamanta SC

SRL, înregistrată sub nr. 1/2.03.2009 la Administrația Finanțelor Publice a mun. Bistrița (f.128-137) a solicitat anularea parțială a Deciziei de impunere nr. 1/27.01.2009, a Deciziei nr. 1/27.01.2009 și a Raportului de inspecție fiscală nr. 1/30.01.2009, toate emise de către Administrația Finanțelor Publice a mun. Bistrița, este evident că procedura prealabilă, prev. de art. 7 din Legea nr.554/2004, a fost îndeplinită, iar susținerile contrare ale pârâtei D.G.F.P. B-N sunt neîntemeiate.

Analizând în fond acțiunea reclamantei, pe baza probelor administrate în cauză, tribunalul a apreciat-o ca fiind întemeiată, admitând-o ca atare, pentru următoarele motive:

Prin Decizia nr. 1/10.07.2009; dată în dosar nr. 1/2009 al Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Bistrița-Năsăud – Biroul de soluționare a contestațiilor (f.9-23), s-a decis: 1) Desființarea parțială a măsurilor cuprinse în Decizia de impunere nr.31/27.01.2009 cu privire la impozit pe profit în sumă de lei (+ lei) și s-a dispus refacerea controlului cu respectarea prevederilor pct. 12.7 din Instrucțiunile aprobate prin O.M.F.P. nr. 519/2005 și prevăzute în considerente; 2) Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de petentă, pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit și pe cale de consecință, menținerea în parte a Deciziei de impunere nr. 1/27.01.2009 pentru această sumă; 3) Desființarea în totalitate a măsurilor referitoare la majorări de întârziere de lei aferente impozitului pe profit din Decizia de impunere nr. 1/27.01.2009.

Prin acțiunea introductivă, reclamanta solicită anularea doar în parte a Deciziei nr. 1/10.07.2009, precum și a Deciziei de impunere nr. 1/27.01.2009, a Dispoziției nr. 1/26.01.2009 și a Raportului de inspecție fiscală nr. 1/30.01.2009, privind impozitul pe profit suplimentar la plată în sumă de lei, ca nelegale și netemeinice, respectiv în privința sumei de lei, menționată la pct.2 din dispozitivul Deciziei nr. 1/10.07.2009 și pentru care contestația a fost respinsă ca neîntemeiată, menținându-se în parte Decizia de impunere nr. 1/27.01.2009 pentru această sumă (așadar nu se contestă întreaga decizie).

În ce privește soluția de respingerea contestației pentru suma de lei, în considerentele deciziei nr. 1/10.07.2009, Biroul de soluționare a contestațiilor a reținut, în esență, următoarele:

La data de 19.04.2005, reclamanta a emis factura fiscală cu nr. reprezentând „asistență tehnică” către SC SRL București, în valoare totală de lei, iar la data de 21.06.2005, a întocmit factura fiscală cu nr. către același client, cu mențiunea „Storno F.: 1/19.04”, însă toate cele trei exemplare se găsesc la emitent, având înscris „ANULAT” pe exemplarele albastru și verde, care sunt la cotor și purtând semnătura administratorului societății, fără însă să facă dovada confirmării de primire de către beneficiar, or, organele de control au constatat că această factură s-a înregistrat eronat în evidența contabilă ca fiind stornată, fără a avea la bază un document justificativ, factura respectivă fiind anulată.

Referitor la factura inițială emisă către SC SRL București, organele de control susțin că a fost transmisă beneficiarului, întrucât petenta nu deține decât două exemplare ale facturii (roșu și verde), iar cel original (exemplarul albastru lipsește) și potrivit explicațiilor date de petentă, factura nr. /21.06.2005 stornează integral factura inițială, pe motiv că prestațiile de servicii nu s-au realizat, întrucât colaborarea celor două unități pentru realizarea unor lucrări de construcții nu a mai avut loc, iar în privința anulării exemplarelor albastru și verde ale facturii a arătat că s-a făcut la începutul anului 2008, recunoscând că s-a făcut o gravă confuzie între stornarea unei operațiuni și anularea unui document justificativ cu regim special, care presupune anularea tuturor exemplarelor.

În probațiune, petenta a depus procesul-verbal încheiat la data de 06.06.2008 la clientul SC SRL, cu ocazia verificării încrucișate solicitate de organele de inspecție fiscală, la controlul anterior, cu privire la cele două facturi, și din procesul-verbal rezultă că acestea nu s-au înregistrat în evidența contabilă a clientului pe lunile aprilie și iunie 2005 și în consecință nu a beneficiat de taxa pe valoare adăugată. Prin operațiunea de stornare, înregistrată de petentă în contabilitate, nu a fost prejudiciat bugetul de stat, plata facturii nu putea să se facă de către client, deoarece operațiunea constând în asistență tehnică nu s-a realizat, nefiind înregistrată în contabilitatea clientului.

Corectarea informațiilor înscrise în documentele fiscale este reglementată, pentru perioada incidentă speței, de art.160 alin.1 și alin.2 din Legea nr.571/2003, așa cum a fost modificată de O.G. nr.83/2004, care cuprinde dispoziții cu caracter imperativ, precis și limitativ în privința procedurii obligatorii de urmat pentru corectarea informațiilor înscrise eronat în facturile fiscale (sau alte documente care țin loc de factură), orice alte modalități de corectare fiind inadmisibile sub aspect fiscal.

În speță, petenta nu a urmat calea stipulată de art.160 alin.2 din Codul fiscal, aflându-se în situația prevăzută la art.138 lit.a din același cod, referitoare la ajustarea bazei de impunere, în ipoteza în care factura fiscală a fost emisă, iar ulterior operațiunea a fost anulată înainte de prestare serviciilor. Astfel, petenta trebuia să emită un nou document (factură fiscală), cu valorile înscrise cu semnul minus, diminund astfel baza de impunere, document care urmează a fi transmis și beneficiarului.

Atâta vreme cât factura nr. /21.06.2005 nu reprezintă nici document de stornare și nici document de anulare a operațiunilor inițiale (anularea a vizat numai două exemplare ale facturii), este limpede că un asemenea document în sensul normei juridice a art.6 alin.1 din Legea nr.82/1991, nu reprezintă act justificativ în baza căruia să se efectueze corectarea erorilor, iar din această perspectivă nu pot fi primite nici apărările petentei, prin atașarea ca document probatoriu a procesului-verbal încheiat la data de 06.06.2009 la beneficiar, SC SRL, conform cărora cele două facturi nu s-au înregistrat în contabilitatea beneficiarului, având în vedere că în situația dată petenta, trebuia să transmită beneficiarului documentul corectat.

De altfel, operațiunea de stornare sau corectare a primei facturii nici nu putea fi realizată în condițiile în care din factura inițială lipsește exemplarul 1, care s-a demonstrat că nu a ajuns la beneficiarul înscris în acesta și astfel, sunt întemeiate și presupunerile organelor de control conform cărora exemplarul 1 al facturii nr.

/19.04.2004 putea fi utilizat de un alt agent economic care să deducă taxa

pe valoare adăugată. Într-o astfel de situație, chiar dacă factura de stornare era corect întocmită, ea nu putea anula datele din factura inițială, având în vedere că exemplarul 1 al acesteia lipsește, iar contestatorul nu poate proba destinația lui.

Din probele administrate în cauză rezultă că lucrările de „asistență tehnică”, pentru care reclamanta SC SRL a emis, către SC

SRL București, factura fiscală nr. din 19.04.2005, în valoare totală de lei ROL (f.16 din dosar nr. /2009 al D.G.F.P. B-N) nu au fost efectuate și ulterior, reclamanta a emis factura nr. /21.06.2005, către același client (f.15 din dosar nr. /2009), prin care a stornat factura inițială și în care este înscrisă mențiunea „STORNO F /2009”, iar valorile, inclusiv totalul de plată (col.5+col.6), lei, sunt înscrise cu semnul minus.

Această situație nu este contestată nici de pârâte și din procesul-verbal încheiat la 06.06.2008 al D.G.F.P. a mun. București – Activitate de Control Fiscal Inspecție Fiscală 4 (f.9-14 din dosar nr. /2009), rezultă că facturile în discuție nu au fost primite de către SC SRL și din verificarea jurnalelor de cumpărături pentru lunile aprilie și iunie 2005, s-a constatat că reclamanta nu figurează printre furnizorii SC SRL în perioada mai sus amintită, iar din compararea jurnalelor de cumpărări pe lunile aprilie și iunie 2005, cu datele înscrise în balanțelor de verificare și deconturile de T.V.A. s-a constatat că nu sunt diferențe în ceea ce privește TVA-ul deductibil.

Așa fiind, SC SRL nu a beneficiat de T.V.A. deductibil prin prisma facturilor în discuție, iar reclamanta nu a încasat vreo sumă de bani de la SC SRL, în considerarea facturilor mai sus menționate, ceea ce înseamnă, în principiu, că suma de lei ROL nu intră în baza de impunere a reclamantei, inclusiv în privința TVA.

Factura de stornare a fost întocmită cu respectarea prevederilor art.159 alin.2 din Codul fiscal (în prezent art.160 alin 2 din același cod), care nu prevăd anularea tuturor celor 3 exemplare ale facturii inițiale (reclamanta făcând dovada anulării a două exemplare), iar împrejurarea că SC SRL nu a confirmat primirea facturilor în discuție, nu poate sancționa cu neluarea în considerare a stornării și cu obligarea reclamantei la plata TVA aferentă sumei de lei ROL, în condițiile în care reclamanta nu a încasat suma, care nici nu i se cuvine, iar de TVA deductibil nu a beneficiat nici SC SRL.

Pentru considerentele mai sus arătate, excepția inadmisibilității acțiunii reclamantei, ridicată de pârâta D.G.F.P. B-N va fi respinsă, iar acțiunea reclamantei a fost apreciată ca fiind întemeiată și în temeiul art.10 alin.1 din Legea nr.554/2004, raportat la art.218 din O.G. nr.92/2003, va fi admisă, așa cum a fost formulată în scris.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge, ca neîntemeiată excepția inadmisibilității formulării în cadrul acțiunii reclamantei a petiului de contestare a Deciziei de impunere nr. /27.01.2009, a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /26.01.2009 și a Raportului de Inspecție Fiscală nr. /30.01.2009.

Admite acțiunea formulată de reclamanta SC SRL,
cu sediul în mun. Bistrița, str. nr. județul Bistrița-Năsăud, în contradictoriu
cu pârâții: **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRITĂ-
NĂSĂUD**, cu sediul în municipiul Bistrița, str. 1 Decembrie, nr. 6, și
ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BISTRITĂ,
cu sediul în mun. Bistrița, str. 1 Decembrie, nr. 6-8, jud. Bistrița-Năsăud și în
consecință:

- dispune anularea parțială a Deciziei nr. /10.07.2009 emisă de Direcția
Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud în dosar nr. /2009, a Deciziei de
impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală
nr. /27.01.2009 emisă de Administrația Finanțelor Publice a mun. Bistrița –
Activitatea de control, și a Raportului de inspecție fiscală generală înregistrat la
A.F.P. Bistrița - A.I.F. nr. /30.01.2009, în privința impozitului pe profit
suplimentar la plată în sumă de lei, ca fiind nelegale și netemeinice, exonerând
pe reclamantă de obligația de plată a acestei sume.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 16 martie 2010.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

(co- semnează grefier șef secție

Confonia
[Signature]

